

"Roed, Geel en Greun"

Annemie, thuishulp bij Proteion

Meneer Theeuwen geeft me via de spiegel een knipoogje. Ik help hem om zijn rood, geel en groen nondejuke om te doen. 'Zo kunt u straks helemaal in stijl naar de bonte middag. Wie had dat ooit gedacht', plaag ik hem een beetje. 'Ik niet', zegt hij onmiddellijk. 'Ik ben blij dat jij niet snel opgeeft.'

Sinds het overlijden van zijn vrouw help ik meneer Theeuwen als thuishulp bij het huishouden. Daar moest hij erg aan wennen. Toch merkte ik al snel dat hij uitkijkt naar mijn komst. Terwijl ik het huis doe, vertelt meneer Theeuwen me over het gemis van zijn vrouw. Zij zorgde altijd voor gezelligheid. Nu komt er nog maar weinig bezoek. Zijn verhalen snijden me door de ziel. Als thuishulp zien we vaker eenzame en verdrietige cliënten. Daarom ben ik zo blij met wat ik leerde tijdens de workshop die we met ons team volgden. Nu weet ik hoe ik hiermee om kan gaan.

Bij het poetsen van de keuken viel het me op dat de koelkast steeds leger is. Als ik ernaar informeer, vertelt meneer Theeuwen dat hij het niet de moeite vindt om voor zichzelf te koken. Met mijn relatiemanager, die alles tussen mij en de cliënt regelt, besprak ik mijn zorgen. Zij stelde voor om de vrijwillige thuiszorg in te schakelen. Helemaal niet nodig, vond meneer Theeuwen, maar uiteindelijk wilde hij het toch proberen. 'Ik doe het voor jou, hoor', mopperde hij. De vrijwilliger ging met hem naar een seniorenactiviteit in het gemeenschapshuis. Inmiddels gaat hij vaker, hij eet er zelfs drie keer in de week mee! Nu zie ik hoe hij zich op de bonte middag verheugt. Hij heeft z'n draai gevonden en ik ben blij dat ik hem daarbij kon helpen. Thuishulp zijn is meer dan poetsen alleen!

Daarom is het mijn Proteion.